

disse Omsætningsterminer, Juni Termin 1887, har Loven saa at sige ikke kunnet virke, den har i alt Fald kun kunnet virke paa de Omsætninger, der allerede vare bestemte, før Loven udkom. December Termin har den derimod virket fylldigere paa, men der er al Sandsynlighed for, at den tredie Termin, næste Juni Termin, vil være den, hvor den har størst Virkning og giver det største Tab for Statskassen. Dette Tal 250,000 Kr., som Tabet hidtil har været, repræsenterer altsaa kun Juni Termin, som har været svag, hvad Omsætningen angaar, og en Del af December Termin og aldeles ikke den 3die og sandsynligvis omfangsrigeste Termin. For dem, der altsaa regne Tabet for Statskassen for at være en væsentlig Ulempe, kan det ikke siges, at denne Lov ikke har medført Ulemper. Det vil maasse erindres fra Forhandlingerne i Fjor her i Salen og maasse end mere fra Forhandlingerne i Udvalget, at det, som var det Bestemmede for mig, da jeg gif ind paa Tanken om en saadan Lov, var det, at jeg ansaa det for at være nyttigt at opmuntre og opmuntre stærkt til at benytte de gode Konjunkturer, der vare fremfaldte ved Konverteringen, benytte de gode Konjunkturer, medens de varede, idet jeg gjentagende advarede mod at fæste altfor stor Lid til, at Konjunkturerne vilde vedblive; man skulde benytte dem og benytte dem hurtig, saa at Loven altsaa forjaavidt var en Præmie paa en hurtig Benyttelse af Konjunkturerne. Den samme Opfordring er ikke tilstede nu. Det ærede Medlem har ganske vist sagt, at efter hans Opfattelse var der endnu Mange, som ikke havde fundet, at det beleilige Dieblik var kommet; men det forekommer mig, at det kommer det ikke an paa. Lovgivningsmagten har sagt til dem, der ville benytte Konjunkturerne hurtig, at dem vil den støtte i Omsætningen gennem denne Præmie; finder Vedkommende alligevel, at det er ham beleiligere at vente, da bliver det naturligvis hans egen Sag. Vættene Afgang til at faae gode Prioriteter end den, der har været siden den 1ste April 1887 kan man ikke vente med Næmighed vil fortsættes efter den 1ste Juni 1888. Derom kan jo imidlertid den enkelte Eiendomsbesidder have sin egen Mening. Tror han, det er fordelagtigt for ham at vente til et senere Tidspunkt, staaer det ham fuldstændig frit for, men da har han i mine Tanker ikke noget som helst Billighedskrav paa, at der gennem Offre fra Statskassens Side ydes ham en Hjælp til sin Omsætning. — Det vil maasse ogsaa erindres, at der var en anden særlig Grund, som kom frem under Forhandlingerne i

Fjor, til at gaa ind paa en saadan Begunstigelseslov, og det var den, at man forment, at Tabet for Statskassen vilde ikke blive noget Betydeligt, at det inarere maatte udtrykkes saaledes, at Statskassen vilde komme til at opgive en ekstraordinær Merindtægt i Stedet for at tabe Noget af den hidtidige regelmæssige Indtægt; men det er jo ganske klart, at noget Tab for Statskassen, det vil sige nogen Formindstelse i den regelmæssige Indtægt, maatte Loven i ethvert Fald frembringe, og jo længere Loven virker, desto større bliver Tabet i den Retning. Det er jo givet, at Loven, saaledes som den er affattet, maa gjøre det, og jeg tvivler meget om, at det ved fornøjet Overveelse af Udtrykkene i Loven vil lykkes stærkere end nu at begrænse Loven til blot saadanne Prioritetsomlægninger, som staa i Forbindelse med Konverteringsloven. Jeg tvivler meget derom. Der blev i alt Fald i Fjor fra Fleres Side lagt meget Arbejde i Affattelsen af Loven; man anstrengte sig meget for at finde Udtryk, der paa den ene Side ikke skulde begrænse Lovens Virksomhed for meget, og som paa den anden Side skulde afgive nogen Betyggelse for, at ikke rent ordinære Statsindtægter af denne Kilde skulde afskæres. Men saa Meget er jo sikkert nok, at ogsaa udenfor Konverteringsperioder finder der jo stadig Prioritetsombytninger Sted, og at disse Prioritetsombytninger give meget væsentlig Bidrag til Statskassens Indtægter. Hver Gang en Mand finder det beleiligt at ombytte private Debitorer med Kreditforeningslaan eller ombytte det Laan, han har i sin Eiendom, med bedre, sikkrere Penge, da tilfalder der jo i alle saadanne Tilfælde Staten baade Stempelgebyr og Thingløsningsgebyr og har tilfaldet som ren ordinær Indtægt, men det er jo klart nok, at efter den Affattelse, Loven har, gaar Staten fuldstændig glip af alle disse Indtægter. Man kan altsaa ikke vedblive at fastholde den Fiktion, at Staten kan opgive denne Merindtægt hidrørende fra Konverteringen. Man maa tage det, som det er, at Statskassen i Virkeligheden ved Forlængelse af Loven opgiver en gammel regulær Indtægt. Det er den anden Forskjel mellem Stillingen i Fjor og Stillingen i Aar. Jeg kan som Følge deraf ikke anbefale det ærede Thing at vedtage det Lovforslag, her foreligger.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nævnte enkelte af de Spørgsmaal, som ere blevne dragne frem paa forskjellig Maade om Foritaelsen og Anvendelsen af denne Lov. Jeg stal i al Almindelighed bemærke, at ved Gjennemførelsen af denne Lov har man fulgt den gamle og gode Regel, at